

פרשת וישלח

ויקח מן הבא בידו מנחה לעשיו אחיו עדים מאתיים (לב , יד)

הסביר בעל ה'שפת אמת' דאיתא במדרש בשני הפרים בהר הכרמל, שהפר שעלה בגורל לשם הבעל סירב לזוז ממקומו, ואף לאחר שאמר לו אליהו שכשם ששמו של הקב"ה מתקדש ע"י הפר לה' כך מתקדש על ידך עדיין סרב הפר לזוז, עד שמסרו אליהו במו ידיו לנביאי הבעל. כמו כן אף במנחה לעשיו הבהמות שעלו בגורל לא רצו ללכת לעשיו וזה מה שכתוב אח"כ ויתן ביד עבדיו שנאלץ יעקב ליטול אותם ולמוסרם בעל כורחם. (שפ"א ליקוטים).

פעם נסע הגאון הצדיק ר' יוסף בר סולובייציק בעל ה"בית הלוי" ברכבת והגיע זמן מנחה. אחד היה חסר למנין שני משכילים שנסעו בקרון משראו כי רוצים לצרפם למנין נשמטו ועזבו את הקרון. משחזרו אמר להם ר' יוסף בר: תמיד תמהתי על דברי המדרש שהיו ליעקב כל כך הרבה עדרים שהיה צריך ששים רבוא כלבים לשמור עליהם. וא"כ כאשר שלח לעשו מכל הבהמות: עזים תישים רחלים אילים פרים ופרות ולמה לא שלח לו גם כלבים לשמור על העדרים? אלא שעכשיו ראיתי מעשה ומצאתי תשובה. בודאי רצה יעקב לשלוח גם כלבים אבל דרכם של כלבים לברוח מן המנחה...